

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 2/2013
23.01.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Новице Пековића, Предрага Глигоријевића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Б.Б., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 823/12 од 28.12.2012. године, подигнутом против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1594/12 од 01.08.2012. године (исправљене решењем истог суда Кж1 1594/12 од 14.09.2012. године), у седници већа одржаној 23.01.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 823/12 од 28.12.2012. године као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К 1305/10 од 23.03.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1594/12 од 01.08.2012. године (исправљена решењем истог суда Кж1 1594/12 од 14.09.2012. године), тако што Врховни касациони суд, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окр. Б.Б.

ОДБИЈА ОПТУЖБУ да је,

- дана 21.05.2008. године, око 23,15 часова, у Н.С., на раскрсници улица ... и ..., као учесник у саобраћају на путевима, не придржавајући се саобраћајних прописа угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи, на тај начин што је, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и да је оно забрањено, те да услед његовог поступања може доћи до саобраћајне незгоде и повређивања других лица, олако држао да забрањена последица неће наступити, те управљао аутобусом марке ..., рег. озн. ... и кретао се улицом ... од ..., те доласком на раскрсницу са ..., приликом скретања удесно, противно члану 110. став 2. ЗООБС-а, тако што приликом приближавања обележеном пешачком прелазу који је регулисан светлосним саобраћајним знацима, који се налази на улазу на бочни пут, приликом скретања није вршио наведену радњу смањеном брзином и пропустио пешака који је ступио на пешачки прелаз, а по потреби зауставио своје возило да би пропустио пешака, тако да не омета пролаз пешака који су ступили на пешачки прелаз, услед ког пропусти је предњим левим бочним делом свог возила ударио у пешака млт. ошт. Ј.М. из Н.С. која је на видно обележеном пешачком прелазу прелазила коловоз долазећи окривљеном са леве на десну страну, гледано у смеру његовог кретања на зелено светло и која је услед удара и пада на коловоз задобила лаку телесну повреду у виду потреса мозга и нагњечења меких ткива главе,

- чиме би извршио кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ,

јер је, у смислу одредаба члана 103. тачка 7. КЗ и члана 104. став 6. КЗ, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1305/10 од 23.03.2012. године окр. Б.Б. оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року казна не буде плаћена суд ће је заменити тако што ће сваких ненаплаћених 1.000,00 динара новчане казне заменити за један дан затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати на име паушала 3.000,00 динара, на име трошкова вештака износ од 45.160,65 динара, као и да оштећеној, на име награде и нужних издатака њеног пуномоћника, исплати износ од 16.500,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Одлучујући о жалбама пуномоћника оштећене и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 1594/12 од 01.08.2012. године делимично уважио жалбу пуномоћника оштећене и првостепену пресуду преиначио у делу одлуке о трошковима поступка тако што је окривљени обавезан да оштећеној, на име накнаде за нужни издатак ангажовања пуномоћника уместо износа од 16.500,00 динара исплати износ од 19.800,00 динара, а у преосталом делу жалбу пуномоћника оштећене, као и жалбу браниоца окривљеног одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Решењем истог суда Кж1 1594/12 од 14.09.2012. године исправљен је писмени отправак другостепене пресуде тако да у уводу и изреци пресуде уместо речи „Основног суда у Панчеву“ треба да стоји „Основног суда у Новом Саду“.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1594/12 од 01.08.2012. године (исправљене наведеним решењем) Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 823/12 од 28.12.2012. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 103. тачка 7. и члана 104. став 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи и преиначи другостепену пресуду тако што ће на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окр. Б.Б. одбити оптужбу за кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да су другостепеном пресудом повређене одредбе члана 103. тачка 7. КЗ и члана 104. став 6. КЗ.

Наиме, према одредби члана 103. тачка 7. КЗ, кривично гоњење се не може предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а одредбом члана 104. став 6. КЗ предвиђено је да застарелост кривичног гоњења наступа у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета се утврђује да је окр. Б.Б. оглашен кривим да је дана 21.05.2008. године извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које дело је законом запређена новчана казна или затвор до једне године, па је, сходно одредби члана 104. став 6. КЗ, протеком времена од четири године од извршења кривичног дела, дакле, 21.05.2012. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1594/12 донета 01.08.2012. године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Апелациони суд у Новом Саду, по правилној примени кривичног закона био дужан да у жалбеном поступку преиначи

првостепену пресуду и, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окр. Б.Б. одбије оптужбу за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим.

Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду делимично преиначио у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, у непреиначеном делу потврдио, на тај начин повредио је одредбе члана 103. тачка 7. КЗ и члана 104. став 6. КЗ на штету окр. Б.Б. Стога је Врховни касациони суд, отклањајући учињену повреду закона, преиначио пресуде Основног суда у Новом Саду К 1305/10 од 23.03.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1594/12 од 01.08.2012. године (исправљену решењем истог суда Кж1 1594/12 од 14.09.2012. године) и, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окр. Б.Б. одбио оптужбу за кривично дело из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио сходно одредби члана 197. став 1. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Драгана Вуксановић, с.р.

Невенка Важић, с.р.